

Jindřich Kulhavý: FRANCIE JE NA POKRAJI OBČANSKÉ KRVAVÉ VÁLKY

- CZ24 News | 1. listopadu 2020

FRANCIE: : Francie je nejen nádherná a rozlehlá evropská země, zároveň se díky své historii řadí k nejvíce multikulturním státům Evropské unie.

Pro Čechy jsou jejím symbolem Paříž se svými bulváry a Eiffelovou věží, prodejny s luxusním módním zbožím, především oblečením, doplňky a parfémy. Dále lyžařská střediska v Savojských Alpách, vinařské oblasti, Provensálské Alpy představující nádherné prostředí, ve kterém by řada z nás dokázala žít, či snad Azurové pobřeží spojované kdysi s vysněnou dovolenou. Bohatá francouzská minulost ztvárněná v mnoha románech, vynikající kuchyně a monumentální stavby k této zemi patří stejně, jako k Praze chrám sv.Víta.

Francie je však také bývalou koloniální velmocí s liberálním přístupem k obyvatelům svých kolonií, kterým vždy umožňovala život i na svém evropském území. Import cizích národů tak přispívá k velmi multikulturní společnosti, z níž se skládá její obyvatelstvo. To je patrné především ve městech, kde vedle katolíků žije skutečně velmi mnoho muslimů. U moci se ve Francii drží tradičně levicově zaměření politici, a i v minulosti se politické směřování blížilo k socialistickému. Tomu přispívají vysoké daně a výrazná sociální podpora méně produktivní části obyvatelstva. I to dlouhodobě lákalo mnohé k imigraci a vedlo ke vzniku široké muslimské komunity. Tolerance předešlých vlád byla bezbřehá, takže se postupně z progresivní a moderní země stává evropská oblast obsazovaná muslimy s jejich tradičním pojetím života. K němu patří mnohem menší smysl pro pořádek a pracovitost, podřadné postavení žen včetně jejich zahalování, rozdílná kuchyně a především islám spojený s relativně radikálními požadavky.

Samotní Francouzi jsou zvyklí žít v prostředí, v němž se střetávají různé civilizace, nicméně

milují svou zemi a jsou pyšní na její historii. Jsou schopni přivítat na svém území cizince a nemají problém jej přijmout mezi sebe. Na druhou stranu byli vždy hrdí, učili se neradi cizí jazyky a často ani netuší, že existují jiné státy. Pro řadu z nich končí svět hranicemi s Německem, na druhé straně je dlouholetý nepřítel v podobě Velké Británie. Toto vnímání světa už je částečně minulostí, globalismus zasáhl i Francii, ovšem hrdost zůstává součástí původních Francouzů a v některých případech i té části společnosti, které se i přes jiný původ podařilo integrovat. To se však netýká muslimské komunity.

O rozpínavosti islámu už mají pochyby pouze naivní idealisté z naší politické scény a prostředí zkorumpovaných neziskovek. Muslimové jsou zvyklí šířit své náboženství kdekoliv, kam přijdou. Zprvu se chovají pokorně a nenápadně. V této fázi budoucí islamizace vybraného území působí přívětivě, snaží se být nenápadnými a získávají sympatie. Postupně navyšují své počty a rozšiřují obsazování území. To přináší vytváření vlastního ekonomického a podnikatelského prostředí a začínají zkoušet uplatňovat první nároky. S jídlem roste chuť a po prvních ústupcích místních nastává explozivní nárůst dalších požadavků. Dochází k vytěsňování původního obyvatelstva a vzniku vlastních kolonií. V této fázi už je pozdě k mírumilovnému potlačení islámu a nastává boj o přežití. Muslimové se radikalizují a pro svou víru jsou ochotni zemřít. Korán jim moc na výběr nedává, jsou považováni za hrdiny a jdou si za svým úkolem, kterým je násilné šíření islámu všude, kam přijdou. Křesťané jsou pro ně uznávaným nepřítelem, ostatní považují za podlidi.

Francie je ve stavu, kdy islamizace jejího území běží na plné obrátky. Toleranci považují muslimové za slabost a se slabými nemají slitování. Paříž už dávno není tím krásným a bezpečným městem, ale její převzetí muslimům nestačí. Hoří auta, katedrály, kostely, padají kříže, symboly křesťanství. Vybírají si další místa, ve kterých chtějí žít po svém. Samozřejmě ta nejzajímavější. Většinou jsou to velká města, kde splynou s místním davem, aby později udělali vše pro převzetí moci. V Anglii se jim to daří v Londýnu, ve Francii v Paříži, Lyonu, Marseille, zajímá je perla Azurového pobřeží Nice. Po mnoha posledních incidentech, z nichž poslední znamenaly brutální smrt učitele v hlavním městě, tři mrtvé v Nice, incident v Avignonu a Lyonu, v hlavní roli byl vždy nůž a 2x došlo k uříznutí hlavy oběti, vládě dochází, že muslimové přechází do fáze převzetí země. Navíc po prvních prohlášeních prezidenta Macrona o potřebě zastavit agresi islámu a muslimského bratrstva došlo k reakci muslimských zemí a několika incidentům poblíž ambasad Francie v daných zemích. Nejvíce slyšet byl opět Turek Erdogan, který přikázal stáhnout francouzské zboží z prodeje v Turecku, ostatně ve sporu s Macronem je již delší dobu ohledně situace kolem snahy vytěsnit Řecko u území bohatého na podmořská uhlovodíková ložiska. Přidaly se Saudská Arábie, Pákistán a pár dalších zemí. Tlak na Francii zvenčí se zvyšuje, ovšem ten uvnitř je mnohem nebezpečnější.

Francie je na pokraji občanské krvavé války. Muslimové se radikalizují a přestávají brát na zřetel, že jsou na území dlouhodobě patřícím katolíkům. Ti mají díky své historii a vztahu k rodné zemi pro změnu již dost tolerance vůči násilí a ústupků. Je otázkou času, kdy dojde na protiakce, před kterými vláda sice varuje, ale pokud nepřevzme iniciativu, mohou potomci hrdinů velké francouzské revoluce převzít právo do svých rukou. A vzhledem k množství muslimů by šlo o velmi krvavou pouliční válku. Města ovládají gangy tvořené mladými radikály, k nimž se přidávají migranti. Hoří auta, jsou znásilňovány ženy, vraždí se jednotlivci, ale není výjimkou ani terorismus s mnoha oběťmi. Přidejme materiální a ideologickou pomoc ze zahraničí a přiznejme si, že Evropa může o Francii přijít. Kdo bude následovat dále? Na řadě je Švédsko, Dánsko, země Beneluxu, Rakousko a jako třešnička na dortu Německo. A mezitím Italové staví před soud svého exministra vnitra Salviniho za to, že odmítal vylodění dalších invazních islámských jednotek na své území. Nechceme-li dopadnout podobně, musíme si svou zemi chránit. Francouzům to začíná docházet. Pozdě, ale přeci.

Autor: Jindřich Kulhavý

Zdroj: <https://pravyprostor.cz>